

[**Conrad Kofoed.**]

Norge, en af kunstnerne selv administreret ordning, kunne synes bedre, men det har kommissionen ikke ønsket af foreslå, da man ikke mente, der her kunne føres en effektiv kontrol.

Selvom vi erkender den værdi, som de danske kunstnere tilfører vort samfund ved deres arbejde, mener venstre ikke, det er rigtigt, at man ad denne vej søger at oprette et fond, men man bør, som jeg sagde til at begynde med, ad almindelig bevillingsvej tilgodesee de forpligtelser, som det offentlige måtte have overfor kunsten. Vi kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Hermed være ikke sagt noget om den ånd, hvori lovforslaget er affattet, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen var inde på, men vi finder det rigtigt ikke at medvirke til forslaget fremme.

Bruun de Neergaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kristen Amby, er forhindret i at være tilstede i eftermiddag, skal jeg knytte nogle bemærkninger til de foreliggende lovforslag.

Det fremgår af betænkningen, at det konservative parti ikke kan være med til at gennemføre forslaget om Statens kunsthøjerråd og Eckersberg-Thorvaldsenfondet i den foreliggende skikkelse. Det, der i virkeligheden sker, er, at man skaber en bunden^v dispositionsbevilling, som den højt-ærede undervisningsminister har udtrykt sig.

Vi har i udvalget fået mange oplysninger og er også klar over, at der er meget stort behov for den kunstneriske udsmykning af statens bygninger; man kan i den forbindelse bare nævne, at der alene for forsvarsministeriet er anslået et årligt beløb på 300 000—400 000 kr. Vi er imidlertid bange for, at en ordning som den foreslåede fremfor at fastlægge statens kulturelle ansvar vel i nogen grad vil forflygtige dette. De bevilgende myndigheder vil for fremtiden kunne fristes til at henskyde sådanne opgaver til løsning gennem det foreslåede kunsthøjerråd fremfor at tage selvstændig stilling til opgaverne, selvom disse ikke for tiden kan løses gennem de bevillinger, der er til rådighed for kunsthøjerrådet, og selvom de økonomiske vilkår på det pågældende

tidspunkt kunne berettigede til en yderligere støtte end den, der gives til kunsthøjerrådet.

Dette må ikke forstås således, at vi ikke fra konservativ side vil vedstå os det kulturelle ansvar, staten har i en sag som denne. Vi mener, at hvis vi alle i det høje ting levede op til dette ansvar, ville støtten til kunsten og kunstnerne blive større og mere effektiv end den foreslåede.

Hvert enkelt ministerium, institution o. s. v. må kunne fremkomme med og har ligefrem pligt til at komme til de bevilgende myndigheder med deres ønsker i den henseende, og vi har jo i udvalget set, at der er mange ønsker. Vi mener, at den kunstneriske udsmykning og støtten til kunstnerne lige så godt og måske bedre kan løses gennem de løbende bevillinger i hvert enkelt tilfælde. Vi havde gerne medvirket til at oprette et virkeligt fond, hvor også private kunne få mulighed for at yde deres indsats, og vi håber, at de tanker, som vi har fremsat under første behandling og i udvalget, tanker, der går ud på, at man ved skattemæssige lempelser kunne opmuntre folk til at give bidrag til kunstneriske formål, må blive overvejet i det udvalg, som i øjeblikket arbejder med vore skatteproblemer.

Det forslag, vi her behandler, er jo ikke alene et spørgsmål om støtte til kunsten og kunstnerne, noget, som vi i og for sig kan billige og gerne vil støtte fra vor side, men det er også et spørgsmål om vor demokratiske stats ansvar overfor den fremtidige kulturelle udvikling i vort land. Forslaget giver en håndsrekning til kunstnerne, men løser ikke det sidste spørgsmål, statens ansvar overfor den kulturelle udvikling. Vi vil derfor ikke for øjeblikket medvirke til dette forslags gennemførelse.

Med hensyn til forslaget om ændringer i lov om offentlig auktion ved auktionsledere har man hidtil lønnet auktionslederne med en femtedel af statsafgiften i de tilfælde, hvor auktionen afholdes, og med 10 kr. for hver aflyst auktion. Det foreslås nu, at man fastsætter et mindsteverdier til auktionslederen i tilfælde af, at auktionen afholdes, på 35 kr., og at man forhøjer vederlaget for hver aflyst auktion til 25 kr. Under hensyn til prisudviklingen siden auktionslederlovens vedtagelse i 1935 og